

er større endnu, end at man kan holde et Løfte, som bliver givet. Udvalget er ved nærmere Overvejelse kommet til den Anskuelse, at det vil være nok saa korrekt at vedtage den Form for Affattelsen af Endringen, som nu her foreligger. Som bekendt drejer Spørgsmaalet sig jo om den Pligt, Tiende-ejeren har til at deltage i Vedligeholdelsen af særlige Varmeapparater, naar saadanne ere anskaffede i Kirkerne. Ifølge den nugældende Lov har Tiende-ejeren Pligt til at udrede et Bidrag til Vedligeholdelsen af disse særlige Varmeapparater af den Størrelse, som Kirkesynet skønner er passende. En lignende Affattelse blev vedtagen ved anden Behandling og findes nu i Lovforslagets § 2 saaledes, som den her foreligger. Dette nu Endringsforslag gaar imidlertid ud paa at sætte en fast Regel, idet det gøres til Pligt for Tiende-ejeren, at han skal deltage i Omkostningerne ved Vedligeholdelsen af de særlige Varmeapparater i samme Forhold, som han i sin Tid har deltaget i Omkostningerne ved Anskaffelsen af saadanne Apparater. Med Hensyn til Omkostningerne, der udredes af Kirketiende-ejerne ved Anskaffelsen af et saadant Apparat, bliver det efter Kirkesynets Skøn at bedømme, hvor meget der vilde gaa med til Anskaffelsen af Raskelovne, hvis Kirken Opvarmning skulde ske ved saadanne, og det er en saadan Sum, som Kirkesynet skønner at være passende, som Kirketiende-ejeren vil have at udrede til en saadan Anskaffelse. Den første Anskaffelse vedbliver altsaa at være et Skøn, men naar det en Gang er foretaget, ville Udgifterne til Vedligeholdelsen af Varmeapparatet være at fordele i samme Forhold, som her foreskrives i Endringsforslaget under Nr. 2. Der kan altsaa ikke her blive Tale om Willkaarlighed fra nogen Side, det er et simpelt matematisk Regnestykke at opgøre, naar der er Tale om Vedligeholdelsespligten, og hvorvidt det vil blive Kirketiende-ejeren eller Beboerne til Skade eller Gavn, er ikke let at sige; jeg tror, det vil gaa op i og, og derfor er det bedre at have faste Regler i Stedet for at overlade det hver Gang til et Skøn. Endringsforslagene under Nr. 4 og 7 ere kun Redaktionsændringer, idet de gaa ud paa at ændre Ordene „Forrentning og Afdragning“ til „Rent og Afdrag“. Det er navnlig Ordet „Afdragning“, man ikke har fundet behøve have Indsædret i vort Lovsprog. Et andet Medlem af Udvalget, det ærede Medlem for Takse (A. Jensen), har stillet et Endringsforslag under Nr. 6 til § 3, som gaar ud paa, at det ikke skal være overladt til de kommunale Raads fri Skøn, hvor vidt

de ville foretage Vigningen efter Reglerne for Formue og Leilighed af de Udgifter, der aarlig medgaa til Kirkenes Opvarmning. Det ærede Medlem ønsker, at der i Loven skal indføres et „skal“, med andre Ord, at det skal være en Pligt for Sogneraadene. Saa snart Flertallet af Sognebeboerne ønsker det, skal vedkommende Kommunalbestyrelse have den Pligt at foretage Vigningen efter de i Loven foreskrevne Regler. At lægge en saadan Tvang paa de kommunale Raad finder Udvalget ikke rigtig. Udvalget finder det rettest at følge Lovens Affattelse fra første og anden Behandling og overlade det til Sogneraadene egen Afgørelse, hvor vidt de ville foretage en saadan Vigning eller ikke. Jeg har imidlertid den Opfattelse, at hvor Forholdet er nogenlunde rimeligt mellem Beboerne og vedkommende Kommunalbestyrelse, og hvor denne ser, at der er Stemning i Kommunen for at gaa til en saadan Ordning, vil sikkert det kommunale Raad i de allerfleste Tilfælde imødekomme Beboernes Ønske. Udvalgets Flertal finder ikke, at der er Anledning til at anvende Tvang her imod det kommunale Raad. Idet jeg saaledes anbefaler det høje Ring at stemme for Udvalgets Endringer under Nr. 2, 4 og 7 og for de af den højterede Minister stillede Endringsforslag under Nr. 1 og 5, skal jeg kortelig antyde, hvad det er, man opnaar ved det Lovforslag, her foreligger, hvis det opføres til Lov i Forhold til hvad man nu har i Følge den bestaaende Lovgivning for dette Forhold. I Følge de bestaaende Lovregler kunne et Sogns Beboere nemlig nu kræve af Tiende-ejeren, at han skal indsette et Varmeapparat i Kirken, naar Aldebrændslen er sikret for et Aar. Det finder man at være let for kort Tidsrum. Man opnaar ved denne Lov, at Kirken Opvarmning, naar man overhovedet ønsker en saadan, er sikret for 5 Aar, og det er baade i Tiende-ejeren og Befolkningens Interesse. I øvrigt opnaar man ved denne Lov, at der aabnes Afgang for Sognebestyrelserne til Appel til Oversynet, dersom Kirkesynets Skøn gaar dem imod, naar de begære Varmeapparat i en Kirke. Den bestaaende Lovgivning hjemler nemlig kun Kirkeejerne eller Tiende-ejerne, som de jo nu skulle kaldes, en saadan Ret. Beboerne have ikke en saadan Ret ifølge den nu gældende Lovgivning, Kirkesynets Afgørelse er overfor dem endelig, men dette Lovforslag søger at gøre Ret og Skel til begge Sider i den Henseende, idet baade Kirketiende-ejerne og Beboerne have Ret til at kræve Oversyn. Endelig opnaar man ved dette Lovforslag den gavnlige Bestemmelse, hvor der er Tale om særegne Varmeapparater, at der kan